

A bennünk levő kis farizeus

Bibliatanulmány a Lukács 11:39-44 alapján

Előszó

Jézus egyszer egy farizeus házában evett, amikor külsőséges dolgok miatt elkezdtek őt kritizálni. Evés előtt nem mosott kezet, így az ember vallásos és erkölcsi szabályát Jézus megsértette. Miután Jézus leleplezte a problémás viselkedést, kiment onnan és tanítványait erre intette: **“Mindenekelőtt oltalmazzatok meg magatokat a farizeusok kovászával, mely a képmutatás.”** (Lukács 12:1) Nagyon fontos, hogy “mindenkeelőtt”. Ez a legfontosabb dolgunk keresztényként. Még fel tudok hozni két ilyen legfontosabb dolgot. Az egyik, hogy mindenekelőtt kell keresni Isten országának céljait és dolgait, valamint Isten igazságát Jézusban. A másik pedig, hogy mindenekelőtt közben kell járni minden emberért, mert Isten akarata, hogy mindenki üdvözljön. A három “mindenkeelőtt” lényege rendre: megtérés (önjóság megtagadása), Istentől függés (teljes kiszolgáltatottság), Isten szívével élés (úgy gondolkozni, mint Ő). Mi most az elsővel, az önjóság hamisságának és tévút voltának felismerésével fogunk foglalkozni.

1. megállapítás

Képmutatás (nem az vagyok kívül, mint aki belül)

Jézus mondanivalója:

Ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de **belül** telve vagytok rablásvágygal és gonosszággal. Esztelenek! Aki megalkotta a külsőt, nem az alkotta-e meg a **belsőt** is? Azt adjátok oda alamizsnául, ami **belül** van, és minden tiszta lesz nektek. (Lukács 11:39-41)

Példák:

Diplomatikusan, nyájasan beszélek, közben magamban elküldöm őt melegebb éghajlatokra. Nem mondom ki, amit gondolok. Kegyesnek, szentnek, elérhetetlennek látszom. Én kívülről **jó** vagyok, közben belül megvannak a titkos bűneim is, amik annyira nem is bűnök. Egy kis lázadás, egy kis irigység, parázna szemek, mások kritizálása, stb...

Kezelés:

Ami **belül** van, azt adjam oda Istennek és az embereknek. Legyek őszinte, és tárjam fel a szívemet, vagy ami bánt, nyomaszt, stb. valakinek. ismerjem be, hogy pl. szeretetre és elfogadásra, barátokra van szükségem. És akkor nem kell megfelelnem az embereknek, nem kell játszani az eszemet, a szentet, a mártírt... Tehát nem kell megtisztítanom a tányér

külsejét. Hanem kérjem Istent, kutassa át **szívemet**, van-e **bennem** valami álnokság, van-e valami baj **bennem** és tegyen rendbe. Ez tényleg működni szokott. Isten hűséges, segít, csak be kell látnunk, hogy szükségünk van kegyelemre.

2. megállapítás

Jó cselekedetek rutinból, szeretet nélkül, versengésből.

Jézus mondanivalója:

De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és minden veteményből, de **elhanyagoljátok** az igazságos ítéletet és az Isten szeretetét, pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhanyagolni! (Lukács 11:42)

Példák (némi iróniával):

Külsőleg nagyon odaszántnak, szentnek tűnök. A tökéletes keresztényi életet élem. Még missziózom is, lelkeket mentek meg. Böjtölök, imádkozom, vágyok az isteni gyógyítás csodáira. A Bibliát naponta 3x kiolvasom, a gyülekezetből néha a világba járok, felmegyek a keresztre és meghalok a világ bűneiért...

Kezelés:

1. **Igazságos ítélet:** mint előbb, legyek őszinte, és merjem elítélni magamat, hogy gáz vagyok. Hogy bűnös, hogy minden igazságos tettem Isten előtt egy undorító szenny. Ez az igazság. Magamat, és nem másokat kell elítélnem. 2. **Isten szeretete:** Miután elítéltem magam, oda kell mennem, ahol kegyelmet találok. Jézushoz, a kereszthez, a vérhez, az Ő tökéletes munkájához. Ha **a kereszt szemszögéből** látom a dolgokat, akkor 1) Mindannyian a poklot érdemeljük. 2) Isten szeret, ezért senkit sem ítélehetek el. Így **szeretetből és nem versengésből** fogom végezni a jótetteimet.

3. megállapítás:

Hatalomvágy, ambíció, önközpontúság

Jézus mondanivalója:

Jaj nektek, farizeusok, mert **szeretitek** a főhelyet a zsinagógában, és a köszöntéseket a tereken! (Lukács 11:43)

Példák:

Szeretnék feljebb jutni, hogy elismerjenek. Hogy látva lássanak. Szeretnék nagy lenni. Lázadozni más vezetőkkel szemben.

Kezelés:

Jézus nem mond semmit. Mert egyértelmű a válasz. Ha Istent szeretem és ezeket beismerem, már sínen vagyok.

4. megállapítás:

Örökkévalóság szempontjából halott és nulla, amit teszek.

Jézus mondanivalója:

Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a **jeltelen sírok**: az emberek mit sem sejtve járnak felettük! (Lukács 11:44)

Magyarázat:

Jeltelen sír: a sírban halott teteme van. Az életem egy lelki-szellemi értelemben vett halottat takar. Isten szerint nincs bennem élet, nem áldok meg senkit.

Jeltelen: megtévesztő. A zsidó ember tisztátalanná vált, ha rálépett a sírra. Ezért megjelölték, hogy elkerüljék. Életünk megtévesztő, mert az emberek szemében jónak tűnik, de Isten előtt az önjóság utálatos!

Mit sem sejtve járnak felettük: Tanainkkal, életünkkel megtévesztően mi is tisztátalanná tesszük az embereket, ha elkezdik követni szent képmutatásunkat Isten kegyelme helyett.

Megoldás:

A halál miatt kérni kell életet, a jeltelen megtévesztés helyett pedig leleplezést. Ez olykor megtöretéssel járhat, az ember csúnyán csalódik önmagában, mindene szétesik, elgördül a kő a sírról, és megtörténik a feltámadás. Ezután már Isten erejében akarunk élni, nem a magunkéban.

Összefoglalás:

A problémás viselkedés:

A farizeusság nagyon visszataszító és természetellenes viselkedésmód. Más arcot mutatunk, mint amilyenek belül vagyunk. Lehet, még bensőnket is elnyomjuk, mert félünk a leleplezéstől, hogy hiányosak vagyunk. Ez elfajulhat egyfajta külső szellemi perfekcionizmusba, és nagy dolgokat akarunk tenni Istenért. A kelleténél nagyobb áldozatokat hozunk, melyeket Isten nem is vár el tőlünk. Szeretethiányunkat próbáljuk betölteni hatalomvágygal, nagy tervek hangoztatásával, és az emberek előtti tetszélgéssel, hogy ismerjenek már végre el minket.

Mindez Isten előtt hiábavalóság és elpazarolt élet. Ezért annyira visszataszító a sajátérvő kereszténység.

A megoldás:

Adjuk át szívünket Istennek, és Neki tárjuk fel őszintén problémáinkat. Nézzük a megváltás szemszögéből életünket és más emberek életét. Egyikünk sem felel meg Istennek, Ő mégis eljött értünk, hogy kegyelmet adjon. Ha beismerem érdemteleniségemet, és meglátom, hogy mégis szeretve vagyok és teljesen elfogadva, akkor máshogy fogom látni a többieket is, és nem lesz szükségem a versengésre, a megfelelésre, sőt, az lesz a vágyom, hogy mind én megismerjem minél jobban Isten kegyelmét, mind pedig lássam, amint mások is rájönnek erre és együtt örülünk ennek. És ennek tényleg lesz értelme az örökkévalóságban. Isten ilyen gyümölcsökre vágyik, és meg is fogja teremni életünkben. Saját megfelelés helyett egyre inkább Isten átfarmáló életét fogjuk kérni. Ezáltal egyre több minden fog lelepleződni bennünk, hogy mi az, ami még én vagyok, az én erőlködésem, és mi az, ami már Krisztus, ami már a feltámadás erejéből zajlik életemben. Így egyre több lesz Isten életéből, és egyre kevesebb a megjátzott istenutáncunkból. Így lesz vonzó a kereszténységünk.